*Ova, obična i jeftina razglednica je poslana iz Budimpešte, što i sama možeš zaključiti!*

*Novce sam, hvala na pitanju, potrošio!*

*Tvoj sin MaDus, 1992. g.*

**EPOPEJA "ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XXIV'**

**TRILOGIJA "UMETAK"**

**UMETAK O OBIČNIM STVARIMA**

Stepenica na kojoj je sjedila...
Stepenica je bila od betona...
Stepenica je krila
toplotu u hladnoći.
A ona?
Imala nasmijane oči...

Stepenica...
Kao iz onoga,
onoga vica
kada svetica
psuje boga
vječno nasmijana lica...

Obična stepenica i nije spomenik
neznanom junaku,
obična stepenica i lik
koji nije iz ovoga romana!
Stepenicu nogom nagazi svaku;
samo na jednoj je sjedila Šana!

Kuhinja je bila umazana
i Šana je brisala...
Popodne, početak dana
je sada!
Da li je Šana znala
da krpom vlada?

Krpa je bila istrošena,
šanine ruke - nove!
Iz krpe je curila pjena
i kapala.
Šanu sestra zove,
Šana je stala.

U džezvi za kavu
jaja se kuhaju!
Ne ide mi u glavu
taj neukus od ručka!
Zar u ovom raju
da stomak mi bućka!?

Šana se hrani salamom,
kruhom i prstima!
Šanu ne želim prikazati damom,
već sličnom po ponašanju.
Šana zubima klima i prima
zalogaj koji nije gutnuti u stanju...

Njena sestra mi trpa pjesmice
koje ona piše,
ja gledam u šanino lice
i pokušavam se koncentrirati!
Ova mi se tobože sviđa više...
Pokušavam komplimente birati...

Pomalo se hvalim,
pomalo i lažem,
pomalo se šalim,
pomalo i trema,..
Svaku svoju riječ važem,
u stvarnosti me nema!

Tijesto sa sirom
za baciti...
Trenutak sa mirom
za uspomenu...
Razgovor me štiti
u ovom trenu...

Zvono, ključevi
padaju u travu,
kroz cijevi
pokušavam progurati vodu!
Ne ide mi u glavu,
ne razmišljam u hodu...

Hod do kata,
ulazim
kroz vrata,
Dijana...
Psa mazim
na vratima stana...

Kaciga na stolu;
razlog posjeta.
Šana u školu
ne želi!
Smisao svijeta
vreli...

Kaciga;
uspomena,
briga
za upamtiti,
pivska pjena
koja tekućina želi biti!

Na šaninoj glavi
kaciga je teška
i pravi
vratne mišiće!
Ne, nije greška,
Šana je mekano biće!

Poput puža;
iznutra mekano, kaciga izvana...
Priča je duža
od ovoga reda...
Šana je onoliko strana
koliko ju jača uvreda!

Gladovanje
i zobene pahuljice!
Stanje
koje daje temu;
šanino lice
i pahuljice na njemu...

Kazališna predstava,
stolica,
šanina glava
za mene glumi!
Skica
iz koje nastaju albumi!

Običan dan,
u sat običan,
obično umoran
idem do grada!
A onda, san!
Ona! Ovdje!! Sada!!!

Sa debelom prijateljicom radila...
Vrača se kući izmorena, bašta...
Malo mi se iznenadila...
Obična konverzacija...
Ovo nije mašta!
Ovo prija!

Obične stvari;
telefon i cedevita!
Dojam samo kvari
moja nemoć koncentracije.
Da li i Šana sebe pita,
zašto se samo smije?!

Drveće, naselje;
curice na biciklima...
MaDus melje bez želje
iako je jedna i lijepa i mlada...
Šana nije vani i dan se klima,
dan visi i otpada.

Utjeha u motoru,
motor nije obična stvar!
Motor se utapa u moru
ulica, raskrižja i benzina!
Motor ima i čir i čar!
Motor živčani; fali njena blizina...

Pod utjecajem alkohola
razgovarao sam sa smislom svojim,
na rubu stola
dokazao da se opijam
zato što se bojim,
što me je sram...

"Moraš se, da Šana je obična, uvjeriti!
Da Šana je najobičnija i nije ništa iznad!
Ne pomaže to što pokušavaš piti,
maštati i uzdizati Šanu kroz tremu!
Nisi klinjo, nisi mlad,
dobro razmisli o svemu, pronađi si temu!

Šana nije božanstvo, ona je obična!
Mnogim curicama
slična,
i ona
sama
ne izlazi iz šablona!"

Terapija je priglupa!
Glumiti ću prijatelja!
Biti ćemo skupa!
Neću se odati!
Moja, za Šanom želja,
u prijateljstvo će se prodati!

Prodati u obično,
u sreću zbog blizine!
Ništa slično
nisam još danas pokušao...
... onaj osjećaj kad s vrha bine
svima na prste si stao!

Bina! Nastup!
Neću ispadati
glup!
Neću se zanositi!
Koncert se skrati
kad naučiš publici prkositi!

Obična stvar; namještaj!
Vitrine!
Šana, daleko je kraj,
da se kladimo!
S bine može kraj da nas skine
samo ako se iznenadimo!

Neobična je svaka stvar nova,
to je dio znatiželje,
izazova,
otkrića,
to je veselje selje
i carstvo kiča!

Obično je otkriveno!
Šana je predmet analize!
Nikada ne bih dobiveno
uložio u projekat
koji tokom krize
izaziva rat!

Starim i kokošarim!
Nemam snagu arogancije!
Više ne želim da se parim
sa drugim pasminama!
Šana, i danas se smije,
i danas sam pun srama...

Olovka, papir, anketa;
"Što je to 'obična stvar'?"
Ljude smeta
kada zaželiš da se izjasne,
ljudima nisi par,
ljudi kasne!

Upitah trudnicu i muža!
Njoj je sve neobično...
Prije - bila je uža!
Sada - pogled joj se proširio!
Muž misli slično;
šamarom ju umirio!

Upitah djevojku u garderobi,
odaje debljinu novčanika...
Ona mi drobi
već poznate šablone,
Obična je prilika i slika
novca na tone!

Malo je bila i odurna,
kao - nismo ravni!
Reakcija burna
za obično pitanje!
Bogati su i slavni...
Bogatstvo je stanje!

Filozof sa repom
je odugovlačio,
pričao o lijepom
i navici,
pričao o čovjeku koji je značio
a sada više ne visi na slici...

Za njega je obično stvar ponavljanja;
nema sedam stotina Mona Liza...
Hlače izblijede poslije pranja,
raspadaju se na kraju!
Obično je samo kriza
stvari, što kopiranjem traju!

Pjesma na kazeti
iz vlastite produkcije!
Ta pjesma se vrti samo ljeti
i poziva na more!
Pivo se i zimi pije,
ne daj bože da novi ukus mu stvore!

Šana je sjedila i pila sok,
pričali smo o vožnji na motoru,
o vožnji na duži rok,
o žmarcima!
Šana je prodirala u svaku poru
onoga tko osjećaje prima!

Šana je pričala o sestri i boji,
boji kose koju sestra ima.
Šana i postoji
da obično uzdigne u visine!
Kolor šampon se lako prima,
ali pranjem se i lako skine!

Izvrših anketu na organu reda,
on šuti jer nije prošao tečaj...
Za njega je pobjeda
kad žene zbog pojasa mrcvari!
Obično? Nije on taj...
Zakon se kvari, ali ne stari!

Neki 'alkos' je žicao za rakiju
da mu ne bi obično prošao dan!
Nije neobično kada ljudi piju,
neobično je kada nemaš papira,
kada te konobar izbaci van,
kada je cesta i od novca šira!

Odgovori su obični poput pitanja!
Nitko ne želi prodrijeti u dubinu
stanja
na koje je navikao!
Voda uvijek curi kroz rinu,
pljusak! Sada je pao!

Običan, ali i vlažan!
Moj motor se živcira!
Običan, ali i snažan!
Moj motor se blati!
Običan, iz čista mira,
Dijana daleko, daleko da shvati!

Naljutio sam upitane,
tvrdio da je njihova misao
daleko od Šane,
da je obična i glupava!
Nikada ne bih pjesme pisao
da moram bježati od svoga stava!

Bježim od mase,
mase sa vilama!
Peći ćemo prase!
Peći ćemo vola!
Običaj običnih slama
čak i njihovog idola!

Šana je u međuvremenu psa šetala;
to je možda iz slijedećeg epa...
Ova strofa bi smetala
nastavku o psu koji tek treba pisati...
Šana - ne smeta što je lijepa...
Šana - tema je ljubav i ona se vrati...

Ulazim sa ovim stihovima
među svoje pijanice.
Društvo me prima
obično, kao i godinama unazad!
Njihovo lice
je ovaj grad!

Njih 'Umetak' ne interesira,
'Šanini dani' im dojadili...
Oni žele trenutke običnog mira
da ispiju smeđu bocu do praznine!
'Šanini dani' im se zgadili;
najmanje ih poezija brine!

Šana! Ona poeziju ne voli!
Šana! Čita samo knjige!
Šana! Kao i ja u školi;
izbjegava pročitati dužinu!
Šana! Dolaze brige,
brinem se za dubinu!

Kako pisati za nekoga
tko to prihvaća kao obični papir!
Kako pisati i nakon toga
osjetiti olakšanje!
Mlijeko stajanjem tvori sir!
Stih stajanjem tvori sranje!

Poredba, ali i dokaz istine,
nemogućnosti kvalitete!
Ponekad me i brine
kad strofa je poderana,
kad stihovi prijete
rimom 'Šana'!

Ljubomora dolazi iz bolesti;
puno je gori osjećaj nemoći!
Disko, na pod moram sjesti
da ne bih plakao!
Mađar - zmija koja skoči!
Poskok - nisam se ni makao!

Nakon tolikog truda,
ona sa Mađarom!
Jel' bolesna, glupa, luda?
Iz prkosa ili iz perverzije?
Radi li to sa žarom
ili da meni se smije?

Ljubomora je obična nemoć!
To tvrdim iz isprike!
Zaboraviti ću ovu noć
mađarskog disko kluba!
Ljubomora održava bolesnike
i veoma je gruba!

Mađar ima obično lice,
Mađar ima običnu odjeću!
Iz ljubomorne klice
nemoć se sadi!
Ovu noć zaboraviti neću,
ljubomora mi se gadi...

Gadi jer je obična i uobičajena!
Gadi ali - znoj!
Gadi ali - na usta pjena!
Gadi ali - gutam gorčinu!
'U boj! U boj!';
neki sličan film vidjeh u kinu...

Meni ostaje iz Subotice, padusica,
kada bih bio u formi...
Meni ostaje foto, koji iz blica
izbacuje mrak!
Nisam danas u normi,
idem spavati u zrak!

Lupaju mi žig, kao govedu,
to je uobičajeno u disko-klubu!
To je u redu.
Goni me osjećaj samoće!
Šanu nikada ne zamišljam grubu,
Šanu ne želim bez bar malo zloće...

Sa Mađarima nisam komunicirao
jer jezik im ne razumijem!
Društvo baš i nisam birao;
padusice, i normalno govore!
Možda sam i nijem,
možda je to predznak zore...

Recept za kolač
sa ljudskim organima,
recept za trač,
nemoć i tišinu!
Recept koji prima
slinu!

Šana hamburger izjeda,
pije kolu i piše razglednice,
na motor sjeda
jer motor ju transportira,
danas Šana ima lice,
lice mira!

Danas je obično i veličanstveno!
Iako je povratak!
Hvala ti pivska pjeno
što nestaješ!
Hvala, hvala što sam jak,
hvala ti motoru što ovo mi daješ!

Obična stvar je benzin,
iako goni u brzinu!
Obična stvar je plin,
taj auspušni dim!
Obična stvar je popeti se na binu,
'Guns 'n roses' su uigrani tim!

Ponovo popričah sa smislom svojim;
Upozorio me da umetnem današnji dan,
upozorio me da ne gnojim
u maramice,
da nisam 'Petar Pan',
da nemam lice...

Danas? Ustao sam u glavobolji
zbog sata što pišti...
Nalikovao golji
koji navlači gače,
koji vrišti
i gol po sobi skače.

A Šana? Nikada nisam gledao
kako se oblači i ustaje!
Danas sam se predao
navali običnosti i dosadi!
Danas - ništa ne daje!
Danas se mašina hladi!

Na poslu uobičajeno,
onda ručak - riža...
"Onda kava - ženo!"
Govori otac koji vijesti gleda!
Šana - nije mi bliža
od ceste i drvoreda...

Šanu neću opisivati u trenucima izjedanja,
Šanu zamišljam puno jednostavnije,
Šanu zamišljam po principu gledanja
pogleda u smisao razbuđivanja!
Ništa zabavnije
od prikrivanja...

Poslije ručka - spavanje i komarci!
Deka preko lica.
Za večeru - čvarci,
ovi stihovi, pivo i kafić,
za večeru ulica
i kič!

Danas, Šana je na tulumu, naveče!
Danas, prošlo je bez pamtljivosti!
Smisao stvoriti neće, veče koje teče,
smisao za obično i tekuće!
U životu su neki dani gosti,
motor ponekad i povuče...

Šana! Dopusti mi umetak,
dopusti da opišem vezu,
brak
između starosti i običnosti!
Dopusti da opišem jezu
koja ulazi u kosti!

Škripa guma
i brza promjena smjera,
pravaca šuma
i nepoznate raskrsnice...
Brzina nikada ne pretjera...
Brzina prolazi kroz žice...

Struja!
Frižider!
Oluja!
Grom!
Smjer!
Slom!

Ili za neuke; Struja održava hladnoću,
smjer groma upućuje na oluju,..
Slom pravdati hoću
prirodom i elektricitetom...
Buku groma i pilići u frižideru čuju,
oluje i dolaze i nestaju s ljetom!

"Udaljio si od teme
porodicu moju!"
Rekao je stih što mi tjeme
izjeda svrbežom i peruti,
komarci - napadaju u roju,
stih se ljuti, ne želi čuti...

Isprike se ionako ponavljaju,
isprike su izgubljena slova,
isprike traju
do odmaha rukom!
Ne mogu smisliti nova
iskorištenja tona - bukom!

Obična stvar - Jurman
želi da AmB opstane i oživi!
Ti nisi 'fan',
ali ponuditi ću ti pomoćne vokale!
Da li Đavo lažljivce krivi,
one kojima riječi fale...

Bočni vjetar motor zanosi
kao...
Kao onda kada na kosi
kacigu si imala!
Kao onda kada sam gas dao,
kada si gas primala!

Šana, motor, oni nisu
obična stvar!
Šana ima i jednu i drugu sisu,
a motor možeš zajahati!
Inspiracija - da li je Mađarska dar?
Zašto li se iz Mađarske Ona vrati!

Ponekad pokušavam uobičajiti
ljubav u nagone...
Ponekad si pokušavam tajiti
onu gorčinu što se opire...
Ponekad strofa i tone,
stihovi se sa običnošću mire...

Ponekad i sad!
"Još je mali,
 još je mlad!"
Rekle bi babe i strine!
Rodbina uvijek budali,
budali čim zine...

Njeni roditelji su u Njemačkoj,
ona je samosvojna!
Ona je spoj
spoznaje i otpora,
ona je u disku i znojna,
i ona skakati mora...

Na natječaju za najgoru običnu stvar
uvjerljivo je pobijedio Mađar,
ona i on nisu par...
Ja sam star!
Kada bih ja osjetio taj žar...
Taj nepotrebni dar!

Darovati Mađara zbog dosade...
Ubiti snagu mog Ega,
ubiti snagu vlade
koja voli,
voli ljude a mrzi 'njega',
koja uvodi vjeronauk u školi!

Vjeronauk sa biblijom;
Eva je Mađara pojela!
Adam u svemu tom
plakao...
Eva je mlada i bijela tijela...
Adam je pakao!

U novinama je izumitelj
običnu stvar reklamirao,
ja sam reklamirao hmelj
dok sam sa Šanom 'lapio,
riječi sam u Pešti birao,
nisam se ni napio...

Optužnica nije nikada rimovana!
Optužnica ispisana mašinom!
Danas je odrezana zadnja grana
drvetu koje nosim na duši!
Stablu što smatra me sinom
koji ga ruši!

Obična stvar - živo ubiti!
Obična...
Čemu ljubiti i gubiti,
čemu kočiti!
Svaka individua je slična!
Čemu točiti!

Onom drvetu sam kao mali lomio grane,
i drvo je bilo malo...
Nakon mene - sve stane,
i drvo je zakržljalo! Odumiralo!
Danas - na stomaku imam salo!
Danas - tek danas mi je stalo!

"Grijeh mladosti" - Rekao je obični krvnik;
"Ubio sam, sada sam upoznatiji,
doduše glup sam kao bik
i lako planem...
Planem u apatiji,
teško onda stanem..."

Ponekad se prepoznam u svakoj pojavi,
od svega, svako ima barem malo...
Barem malo ima u glavi...
Barem malo ima...
Curi, moja najdraža balo,
rukav te s ljubavlju prima!

Pitanje; "Da li te obično opterećuje?
Opterećuju li te zvukovi;
mikseri i usisavači što zuje,
bušilice i narodnjaci!?"
Pitanje; "Da li te uvijek dečko novi
privlači zahvaljujući 'faci'!"

Odgovor na kuponu šalji,
uobičajena nagradna igra 'Radio Osijeka'!
Ne postoje potrebni detalji,
sve je uobičajeno i uigrano!
Nagradna igra - dvadesetog vijeka,
molim te - otkrij se Šano!

Dosta sam danas maštao, idem spavati,
kao i popodne, kašalj me umara.
Tebe sam zbog toga volio zajebavati
i to me jedino danas oraspoloži!
Današnji obični dan nema čara,
današnji obični dan ostaje na koži!

Poput ugriza komarice!
Svrbi i crveni!
Moje lice!
Zbog običnosti!
Prečesto su događaji u meni
samo moji i nezvani gosti.

Led je pao i ubijao travu,
led je odskakivao,
nisam u pravu kada koristim slavu
motora i brzine,
motor je jedva plivao
i zaobilazio tramvajske šine.

Obične šine pretvaraju se u opasnost
kada je vlaga,
kada gost
zaželi pivo, kavu i štapiće.
Snaga
održava monstruma koji viče!

Viče, pljuje i udara,
udara u kosti!
Djevojka nije dovoljno stara
da je savlada oluja sa ledom,
djevojka danas posti,
djevojka posti pogledom!

Jutro me budi seljakom
koji zvoni,
razgovara sa bakom
i drva istresa na travu!
Na rad me goni!
Nije u pravu!

Ne mogu drva slagati,
nositi cjepanicu!
Mogu lagati
da u tvome
licu
vidim... Da uživam u tome...

Proslava domoljubnih datuma,
vojska, buka, pivo i djevojčice...
Ne - nije gluma,
veselje i ljudi se krevelje!
Ne - nisam uživ'o, tvoja ruka, lice...
Nemam ni želje!

'Ustani Bane!'
Takav je red...
Sjedi pored Šane
i pišaj,
pišaj na drvored,
muziku stišaj!

Ples po stolovima.
Pucanje u zrak.
Veče se klima
i odlazi u noć,
i odlazi u mrak,
i mora proć'!

Šana pije kolu i komentira...
Šanina sestra, također!
Ja iz hira
tobože se zanimam za neku tamo...
To nije fer, jer...
Jer stalo mi je samo...

Djetetu loptica upala u kanalizaciju.
Debela žena otvara čepove.
Pijani vojnik veliča našu naciju.
Bivši prijatelj pokazuje me prstom.
Simpatična curica ima svoje snove.
Ozdravljeni Osijek stoji na svom, na čvrstom!

Osijek polako izlazi iz temperature,
iz vrućice i bolesti!
Vračaju se cure, auti jure,
grad je uspio preživjeti i zdravi!
Čak i pored Šane mogu sjesti,
lirika gnjavi - Osijek slavi!

Budimpeštu i Osijek ne želim usporediti.
Budimpešta meni spada u obične stvari!
Svatko će uspjeti sebe ubjediti
da njegov grad je neobičan i važan!
Svatko uvijek zanemari
da život je ličan i lažan!

Život iskrivi istinu
kao u flaši,
kao u kinu,
kao u rimi,..
život stvaraju lijepi i naši,
život ne bira - on se primi!

Štapić od sladoleda
ne želi biti oblizan,
on tužno se preda
vlastitom bacanju,
on želi s asfalta biti dizan,
biti osladiti u stanju...

Crveno - stajanje!
Žmigavac - skretanje!
Curica - kajanje!
Pivo - lupetanje!
Posao - smetanje!
Zeleno - kretanje!

Kretanje, kretanje, umor,
znoj,
smrdim kao tvor,
i jače...
Taj smrad - on je moj;
prljave gače kroz hlače zrače...

Novu običnu stvar treba izmisliti,
izraditi, prodavati...
Plastiku liti
do novog proizvoda.
Moda - uvijek se vrati.
Smisao je u krugu sporoga hoda.

Obične stvari su ravnodušne!
Neke su uvijek iste veličine.
Otac sina ćušne
kad sakrije mu upaljač!
Majci bore skine
samo trač!

Pila je pilila,
drvo je nestalo,
sila je gmilila,
parkovi venu,
pivo je salo,
vrućina je u fenu!

Mokra kosa ispušta kapi po vratu...
Mokra kosa ispušta kapi po brkovima...
Kao i u svakome ratu
i u ovome energija tvori obrtaj,
i u ovome kamera samo snima
kraj!

Naglo osušena kosa je neprirodna,
ravna...
Naglo osušena Šana je zgodna,
živa...
Naglo osušena Šana je slavna,
neopisiva...

Koncert, suho grlo, žeđam,..
Curica na tone!
Vrijeđam
Mađare iz protesta.
Male bombone
iscuclati će cesta!

Kako je ova... Smiješak!
Sutra sam na tri stotine kilometara!
Nije put lak
kada se vračaš u upoznato!
Sutra - vrana, crna i stara,
danas - laste i jato!

Laste, Šana i konzerva kole!
Zvuk i rasvjeta,
male curice što vole
skakati,
do kraja života i svijeta,
za 'Gansima' plakati!

Fanatici,
obožavanje...
U vici
vrisak!
Spavanje
i zrak!

U istoj sobi ću sa Šanom spavati!
I biti ćemo sami...
Ne želim priznavati
trenutnu misao...
Ne želim pričati o drami
koju nisam pisao!

Lagati i prenemagati mogu samo premazani!
Meni je važio i njen kašalj i blizina!
Šani
ništa lažno ne želim natovariti!
Silina
je u kiši, kiša suze počinje liti...

Plaču i izbjeglice
koje se danas provode,
plaču i žice
dok 'Gansi' rasturaju,
Plaču i gode
curice što se guraju!

Umor, san i snoviđenja!
Bol u mišićima, glavi i točkovima!
Ulje se mijenja
nakon deset tisuća kilometara!
Gas se prima
do kvara!

Jutro, šanine oči zatvorene,
zatvaram vrata od kupatila,
govno kada krene
zasmrdi,
nagon za sranjem je sila,
ponekad smo meki, ponekad smo tvrdi...

Za običnim stvarima potraga;
za MZ dijelovima!
Najlon vrećica je naga
i u nju trpam pakne i platine;
komadi željeza i komadi lima;
motor se ogoli kada se skine!

Jutro i vlaga,
vlaga i cesta,
cesta i naga,
naga i isprekidana,
isprekidana i mjesta,
mjesta i Šana!

Šana prolazi kilometre i države,
Šana se doima izdržljivom,
Šane se uvijek jake prave
da izdrže do isteka garancije,
Šana je na vozilu tvom!
Šana se smije!

Ona je onaj običan dio šablona
koji sa neobičnošću sebe izdvaja.
Ona je onaj običan dio telefona
koji skuplja pljuvačku iz lošeg signala!
Ona je onaj običan dio kraja
zbog kojeg je i ova strofa stala!

Stojim pred Namom i pričam obične priče,
nailazi
i pokazuje mi šarene papiriće!
Fotografije!
"Pogledaj i pazi!"
Na poneke se i smije...

"Ova je mutna i nejasna,
 na ovoj si super ispao!
 Ova je krasna,
 motor se ponosi...
 Zašto si ovo slikao, kada si znao...
 Ova nam prkosi!"

Mogu se hvaliti!
Mogu sve dokumentirati!
Mogu i zaliti!
Mogu uživati!
Mogu animirati!
Mogu skrivati!

Šana u Pešti, nije baš bila uredna;
tuš = gubitak!
Šana u Pešti, nije baš bila žedna;
pivo = odvratnost!
Šana u Pešti, nije baš bila znak;
jednosmjerna = most!

'Umetak o običnim stvarima',
o običnom najradije fantaziram!
Šanama starima
otkidam riječ, po koju...
Riječi za stih biram,
umećem konzervans i boju!

Običan sok, crven i sladak!
Oštećuje jetru, taloži kiselinu,
boja jezik, izaziva rak,
izaziva pljuvačku,
gušćom čini slinu,
rjeđom čini sračku...

Šana me njime nudi
u kuhinji koju pere!
Šana se trudi
da gostu ugodi!
Pas se dere,
Šana ga van vodi!

Za pišanje uz podizanje noge
nije potreban trening
joge
kada si pas,
nije potreban ring,
boks ni ljudima nije spas!

Nije spas ni u aerobiku
koji ti sada upisuješ!
Nije spas ni u liku
koji neće da se brije i šiša!
Nije spas - čuješ!
Koji ti je vrag, sve si tiša!

Tiša i udaljenija,
hladna i išetana,
hladna kao zmija,
zmija iz antifriza!
Psu i pored rana, hrana
prija! Pas grije izbliza!

Grije buhe i vlasnicu
koja ga drži,
prislanja licu,
stavlja na hlače,
pas želi biti brži
i skače!

Vija leptire,
laje na mačku i pticu!
Ovo naselje - njemu je šire
jer on nema domet!
Šani se grč pokazuje na licu;
pas je uletio u promet!

Auti koče!
Trube!
Pas hoće!
Skreće!
Mrmlja kroz zube;
"Ovo je obično veče!"

Cesta do kuće je oprana,
vlažna, klizi i šprica!
Kod kuće čeka hrana
i mana na stomaku sala!
Mana crvenila, peruti, ružnog lica,
mana ogledala!

Običan sat i namještanje
buđenja radi savjesti!
Umetak u san koji stanje
prikazuje lakim!
Običan san koji Šanu smjesti
u situaciju u kojoj se osjećam jakim!

Koliko puta sam uništio
strofe pred kraj,
jer sam već previše pio
i izgubio inspiraciju,
osjećaj,
naciju...

Šana je malo previše Hrvatica,
rat čini posljedice!
Ne volim sa njenog lica
osjetiti mržnju i zlobu!
Volim njeno lice
smjestiti u Peštu, u sobu!

Ipak i mržnja je umetak,
umetak u čovječnost,
mržnja je znak da nisi jak,
da želiš se opravdati,
mržnja je most;
i rijeka će stati!

Stati ako je to interes ili očajanje,
stati i presušiti!
Mržnja je obično - samo stanje
koje zavodi!
Ljubav će sitnice gušiti,
običnost utopiti u vodi.

VODA - U pivu sastojak,
služi i za umivanje,
na licu je znak
ili brzine motora ili plača!
To je tekućina što ispire sranje;
kupatilo - ni Šana ga ne prihvaća!

NASELJE - Mjesto gdje balavice
provode veče, popodne,..
Gdje male i slatke glavice
se druže,..
Curice u tvom naselju su zgodne,
naselja za obilazak služe!

PAS - Crn i neugledan,
pomalo lajav i nemiran.
Svaki dan mora van
da se isere i ispiša.
Ne voli biti diran,
mrzi kada pada kiša.

KONCERT - Bend koji je popularan,
koji pravi svjetsku turneju!
Događaj stvaran;
Šana uz mene, u masi!
Oni imaju i nastup i ideju,
ali ovaj koncert samo Šana krasi!

Mogao bih ovako nastaviti,
svakoj običnoj stvari strofu pokloniti!
Piti
i opis za nevažno smišljati!
Piti
i srati!

Okolišati i odlaziti u širinu,
Dijana je od danas obična stvar!
Okolišati i tek u trećem činu
operu razmrsiti;
star je car,
car neće pjevati, želi mrtav sniti!

Sniti krpu kojom štednjak
dobiva sjaj,
sniti onaj znak
koji kilometre do Budimpešte daje,
sniti kraj
koji preostaje!

Kraj je isto obična stvar,
kraj je noć u disko-klubu,
kraj je na mom motoru - far
koji se gasi zbog stajanja!
Ljubav nije pasta - kad staneš na tubu,
ima klizanja, nema kajanja!

Završetak mora biti znan,
živ,
pametan,
lak,
pamtljiv
i jak!

Ću izbjeći
teške
riječi,
Šane
i greške
znane!

Za kraj jedna epizoda;
Iz serijala
u kojem raskoš i moda
mami babe da u sebe TV prime!
Ni moja majka nije znala
da to ne gledaju ni oni koji snime!

Kraj obično stave
na najuzbudljivijem mjestu,
reklame su umetak i one prave
novac i nervozu za gledalište!
Glavni glumac u krvi, uz auto i cestu!
Odjavna slova... Gledateljke vrište!

Tko će dočekati
nastavak dvadeset i peti!
Ona rado pretplatu plati
i sjedi pred ekranom!
Ona i zimi i ljeti
umire i živi sa svojim stanom!

Obična stvar je običnom postala
time što Dijana je otpisana!
Nije mi druga mogućnost preostala
nego opet se uzdati u nešto mlađe!
Obična stvar je svaka bivša Šana,
'Nešto posebno' se uvijek iznova pronađe...

**'ŠANINI DANI XXIV' - UMETAK O OBIČNIM STVARIMA - KRAJ**